

[Statsministeren.]

gets arbejde med disse spørgsmål har også repræsentanter for socialministeriet delta- get.

Efter de oplysninger, jeg har modtaget om planlægningsarbejdet, vil det system for dagpengeordningens administration, der er under opbygning, kunne gennemføres til 1. april 1973. Jeg kan i denne forbindelse oplyse, at systemet bl. a. bygger på det indtægtsregister, kommunerne har etableret på de regionale EDB-centraler, og som er i kraft allerede fra 1. december 1971.

I begrundelsen for det stillede spørgsmål henvises dernæst til reformens økonomiske følger for kommunerne. Heller ikke i dette spørgsmål foreligger der imidlertid nye oplysninger, som vil kunne begrunde en udsættelse eller ændring af sygesikrings- og dagpengereformen. Foruden til bemærkningerne til lovforslaget om dagpengereformen kan jeg om dette spørgsmål henvide til økonomi- og budgetministerens svar i folketin- get den 10. maj 1972 på spørgsmål fra hr. Poul Schlüter.

Vedrørende henvisningen til de oplysnin- ger om reformens omkostningsvirkninger, der efter reformens vedtagelse er fremkom- met fra erhvervsside, skal jeg først oplyse, at jeg har modtaget en fælleshenvendelse fra seks virksomheder i Viborg, der vil blive besvaret direkte. Derudover har i dagspres- sen været omtalt en række eksempler, som det kan være vanskeligt at vurdere uden nærmere kendskab til det beregningsgrund- lag, de opgivne tal bygger på. I hvert fald i ét af de tilfælde, der har været omtalt i dagspressen, har det været forudsat, at dag- pengene altid kommer til udbetaling med det maksimale dagpengebeløb. Skønsmæs- sigt vil dette kun komme til at gælde i ca. halvdelen af tilfældene.

Jeg finder grund til at fremhæve, at funk- tionærer allerede i dag i næsten alle tilfælde har ret til fuld løn under sygdom i mindst én måned og i mange tilfælde betydelig længere. Reformen pålægger derfor praktisk taget ikke arbejdsgiverne byrder med hen-

syn til denne gruppe af lønmodtagere, og for arbejdsgiverne under ét indebærer den en omkostningsformindskelse på funktionær- området, fordi arbejdsgiverne vil få refusion fra det offentlige for udgifter til løn under sygdom for den del af sygeperioden, der går ud over lovens arbejdsgeberperiode.

Som led i reformen bortfalder endvidere arbejdsgivernes betaling til ulykkesforsik- ringsselskaberne til dækning af ulykkesdag- penge. Endelig må det tillægges en vis be- tydning, at det incitament til forlængelse af sygdomsperioder, der har ligget i den hid- tidige sygelønsordning, fordi man her kun fik sygeløn for den første uge, såfremt syg- dommen var af mindst 3 ugers varighed, falder bort under den nye ordning.

Disse forhold må tages i betragtning ved opgørelser af reformens omkostningsvirk- ninger for arbejdsgiverne. Da omkostnings- virkningen vil være forskellig fra virksomhed til virksomhed, afhængigt af medarbejder- stabens sammensætning på arbejdere og funktionærer, af aflønningsforholdene og af sygeligheden blandt de ansatte, er regeringen imidlertid opmærksom på, at der kan blive behov for en videregående risikoudligning mellem arbejdsgiverne end den, der vil blive etableret i første omgang.

Regeringen vil tage dette spørgsmål op til positiv overvejelse, når der er indvundet et erfaringsmateriale bl. a. med hensyn til ord- ningens indvirkning på fraværprocenterne. Derimod finder regeringen ikke, at der fore- ligger forhold, der kan begrunde en udsæt- telse af dagpengereformen eller genindførelse af karenstage i sygdomstilfælde. Jeg skal i denne forbindelse også henvide til, at rege- ringen betragter såvel sygesikringsrefor- men som dagpengereformen som de vigtigste reformer, der er gennemført i en årrække.

Af *Jette Boutrup* til statsministeren (19. juni 1972):

„Agtter statsministeren at give adgang til arkivet efter forfatningskommissionen af 1946 og, i benægtende fald: hvad er motiveringen for et afslag?“